

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/335/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2314216567
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Renáta Gavalcová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2314216567.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci navrhovateľa: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpený splnomocnencom: JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, proti odporkyni: L. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XX/XX, A., o zaplatenie 1.383,37 eur s príslušenstvom, o späťvzátí návrhu navrhovateľa po vyhlásení rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 3. decembra 2014, č.k. 5C/333/2014-23 takto

rozhodol:

Odvolací súd p r i p ú š ť a späťvzatie návrhu na začatie konania, rozsudok súdu prvého stupňa r u š í a konanie z a s t a v u j e .

Odporkyni náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa rozsudkom napadnutým odvolaním zamietol návrh navrhovateľa, a o trovách konania rozhodol tak, že odporkyni náhradu trov konania nepriznal.

Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1, 2, 3, 4 OZ, § 53 ods. 1 OZ, § 4 ods. 1, 2, 3, 4 zákona č. 258/2001 Z.z., § 517 ods. 2 OZ, § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z., § 39 OZ, § 3 ods. 1, § 451 ods. 1 a 2, § 101, § 7 ods. 1, 2 OZ, § 5b zákona č. 250/2007 Z.z., keď vecne svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že odporkyňa uzatvorila s navrhovateľom zmluvu o revolvingovom úvere, v zmysle ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 863,04 Eur a ktorý bol v skutočnosti vyplatený vo výške 722,40 Eur po odrátaní poplatku a ktorý mal splácať po 48,60 Eur mesačne po dobu 36 mesiacov. Z dôvodu neplnenia splátok, navrhovateľ vyhlásil jeho zosplatenie a odporkyňa mala úver vo výške 1458 Eur uhradiť dňa 29.03.2010. Právny vzťah medzi účastníkmi založený predmetnou zmluvou o úvere je nevyhnutné posudzovať podľa zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa (zákona NR SR č. 250/2007 Z. z.), ktorý v § 3 ods. 3 ustanovuje, že každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách. Tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Podľa § 4 ods. 8 z.č. 250/2007 Z.z., navrhovateľ nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. V zmysle zmluvy výška ročného úroku z úveru predstavovala podľa zmluvy 68,83 % ročne, pričom z internetovej stránky NBS boli priemerné úrokové miery z úverov od 1 do 5 rokov v máji r. 2009 14,54 %. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. Súd považuje za rozporné s dobrými mravmi, ak sa poskytne spotrebiteľovi úver za cenu prevyšujúcu priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami a ak veriteľ využije tieseň spotrebiteľa jeho neskúsenosť, ľahkomyselnosť, rozrušenie, prípadne slabomyselnosť. Aj pri nedbanlivosti veriteľa ide o vykorisťovanie spotrebiteľa a v takomto prípade je úverová zmluva v časti odplaty neplatná. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté

úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009). Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o úvere v časti úrokov, pri ktorej bola dohodnutá výška úrokov 68,83 % a v prípade revolvingu 67,95 % ročne za absolútne neplatnú. Keďže časť dohody o úrokoch súd považuje za absolútne neplatnú a dôvod neplatnosti sa týka podstatnej zložky zmluvy o úvere, nemožno považovať ani samotnú zmluvu o úvere za platnú a preto súd považuje za neplatnú zmluvu o úvere ako celok. Nakoľko vzhľadom k vyššie uvedeným záverom súd považuje dojednanú zmluvu o úvere za neplatnú, navrhovateľ by mal nárok iba na vrátenie toho čo odporca z poskytnutého úveru vo výške 722,40 Eur nevrátil, to je na sumu 356,17 Eur (722,40 Eur - 366,23 Eur) a to titulom vydania bezdôvodného obohatenia. S poukazom na ust. § 5b z.č. 250/2007 Z.z., v zmysle ust. Občianskeho zákonníka § 101 a 107 ods. 2, v tomto prípade začala objektívna trojročná premlčacia doba plynúť dňom poskytnutia pôžičky. Odporcyni boli poskytnuté peňažné prostriedky 06.05.2009. Z uvedeného vyplýva, že trojročná objektívna premlčacia doba uplynula 06.05.2012. Nakoľko v máji 2012 uplynula objektívna trojročná premlčacia doba, je zbytočné sa zaoberať subjektívnou premlčacou dobou, ktorá síce začína plynúť dňom kedy sa navrhovateľ dozvedel o bezdôvodnom obohatení odporcu, avšak ako je už uvedené objektívna premlčacia lehota už uplynula a preto možno právo navrhovateľa považovať za premlčané, keďže návrh zo strany navrhovateľa bol podaný na súd dňa 01.07.2014. Preto z uvedeného dôvodu súd návrh zamietol. Za predpokladu platnosti úverovej zmluvy, súd udáva ešte nasledovné: Nakoľko v zmluve nebola splnená základná náležitosť podľa § 4 ods. 2 písm. i) a g) z.č. 258/2001 Z.z., podľa ktorých zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, teda rozčlenením jednotlivých čiastok, nie len výšku splátok ako aj konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, bolo by potrebné (za situácie platnosti zmluvy o úvere) považovať úver za bezúročný a bez poplatkov podľa § 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z.z. a preto súd by opäť priznal iba rozdiel medzi tým čo odporkyňa dostala a tým čo vrátila, t.j. sumu 356,17 Eur. Avšak i v tom prípade súd poukazuje na to, že nárok navrhovateľa na priznanie či už ním uplatnenej sumy spolu i s príslušenstvom za situácie, že došlo k uzatvoreniu zmluvy o úvere 06.05.2009 a k zosplateniu dňa 29.03.2010, resp. nárok na priznanie sumy 356,17 Eur i s príslušenstvom by bol premlčaný, nakoľko žaloba zo strany navrhovateľa bola podaná dňa 01.07.2014, to je viac ako 4 roky po zosplatení úveru. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., keď odporca ako procesne úspešný účastník má právo na náhradu trov konania, avšak nakoľko si žiadne neuplatnil a zo spisu mu žiadne nevyplývajú, súd o trovách konania rozhodol spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia. Pred nadobudnutím právoplatnosti rozsudku zobral navrhovateľ podaním zo dňa 13.01.2015, doručeným súdu prvého stupňa dňa 16.01.2015 návrh v celom rozsahu späť.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) vzhľadom na právny úkon navrhovateľa - späťvzatie návrhu dospel k záveru, že je dôvodné v súlade s ust. § 208 O.s.p. pripustiť späťvzatie návrhu, rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a konanie zastaviť.

Podľa § 208 O.s.p., ak je návrh na začatie konania vzatý späť, keď už rozhodol súd prvého stupňa, ale jeho rozhodnutie nie je dosiaľ právoplatné, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie nepripustí, ak s tým druhý účastník nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastaví.

Návrh na začatie konania možno zobrať späť až do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa. Ak účastník vezme späť návrh v celom rozsahu bez podania opravného prostriedku, avšak v lehote na jeho podanie alebo v priebehu odvolacieho konania, koná odvolací súd podľa ustanovenia § 208. Účinnosť dispozičného úkonu späťvzatia návrhu (žaloby) v celom rozsahu závisí od súhlasu druhého účastníka konania. Súhlas (nesúhlas) sa prejavuje písomne alebo ústne do zápisnice pred súdom. Aby späťvzatie návrhu na začatie konania po vynesení rozhodnutia prvostupňovým súdom bolo účinné, je potrebné, aby odvolací súd späťvzatie pripustil. Späťvzatie návrhu odvolací súd nepripustí, ak druhý účastník s tým nesúhlasí.

Vzhľadom na to, že navrhovateľ vzal návrh v celom rozsahu späť pred nadobudnutím právoplatnosti rozsudku a odporkyňa sa napriek poučeniu v zmysle § 101 ods. 3 O.s.p. k výzve súdu, či súhlasí so späťvzatím návrhu nevyjadrila, odvolací súd podľa § 208 O.s.p. späťvzatie návrhu pripustil, napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a konanie zastavil.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd podľa § 208 O.s.p. späťvzatie návrhu pripustil a rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a konanie zastavil.

O práve na náhradu trov konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania ak bolo konanie zastavené.

Uvedené rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie